

*1. Takže hneď na začiatok by som sa chcel spýtať, ako ste sa dostali k punku, respektíve alternatívnej hudbe? Ktoré kapely vás najviac oslovili?*

David: Ja se dostal k punku v 14ti letech pres Depeche Mode a The Cure, vim ze to nejsou punkove kapely, ale temi jsem zacinal. Pak jsem si poslechl Sex Pistols a Exploited a bylo vymalovano. Pres ne jsem se dostal k americkemu HxC (Judge, Strife, Bloodline), coz byl tehdy u nas ohromnej boom a pak k anarchopunku (Conflict, Schwartzenegger, Crass). To byly vlastne asi pro mne nejvic oblíbené kapely, protože mely texty, které korespondovaly s mými vnitřními pocity a i hudebně byly tam, kde jsem byl ja.

Petr: Já osobně díky anarchistické poezii. Punk jako hudba byl pro mě vždy prostředek k šíření názorů a ideálů lidské svobody a rovnosti. Ať už je to folk nebo HC je to pouze forma.

*2. Kto bol vlastne iniciátorom na založenie kapely V.A.P.? -mali ste už aj pred tým dáke hudobné skúsenosti z iných kapiel?*

David: V roce 1993 jsem chodil hodně na HxC koncerty, které poradal Robert Vlcek z Kritické situace a tam jsem se seznámil s Petrem a Milou, se kterými jsem mluvil o tom, že sháňejí bubnínka do projektu, který má za úkol a poslání sirit ideje anarchopacifismu. Ty myšlenky mi byly velmi blízké, protože jsem předtím hrál s red skins kapelou Opozice. Protože jsme s Opozicí ale koncili a zaujaly mne právě myšlenky přednesené Petrem a Milou, zkusil jsem to s nimi a vyšlo to. Tak vlastně vzniklo V.A.P., postupně jsme nabrali další členy a když jsme začali koncertovat přidali se i různí spolupracovníci. Vznik V.A.P. jsem popsal na našich stránkách <http://vap.punkmusic.cz/>.

Petr: Okolo roku 1988 vznikla literárně kulturní skupina IVP (Individuální hlas pacifismu). Tato skupina se zabývala převážně vydáváním sbírek poezie, překládáním textů pol. angažovaných hudebních skupin a následnou distribucí nahrávek a všemožných nezávislých tiskovin. Okolo roku 1992 se skupina přeměnila na anarchisticky orientovanější V.A.P. (Hlas Anarcho Pacifismu) jedním z jeho projektů byl a snad stále je i hudební projekt.

*3. Kapela V.A.P. má naozaj veľmi silné texty, motivované hlavne anarchizmom, bojom za slobodu a podobne. Myslím že aj vďaka tomu vás niekedy ľudia označujú za "radikálnu" kapelu. Aká je vaša reakcia na takéto a podobné prívlastky, ktoré dostavate?*

David: Nase texty jsou ovlivněny našimi nejvnitřnějšími pocity a názory. Texty píše Petr a všechny s nami konzultuje. Nemyslím ale, že bysme byli radikální kapela. Spíše se snažíme v textech vyjadřovat naše postoje a sny. Nejlepe to asi shrnuje text V.A.P., který vznikl jako reakce na právě podobná přirovnání, že chceme lidem něco diktovat apod. Ne chceme, každý má právo na výběr a každý by měl mít svůj vlastní názor, my lidem pouze přednášíme, to co cítíme.

Petr: Jestli je radikální vyjadřovat své názory tak potom jsme radikální. Jestli jsou ovšem naše názory radikální to musí posoudit ostatní, nám to tak nepřipadá.

*4. No tak isto ako kladné ohlasy, zaznievajú aj ohlasy ľudí ktorý tvrdia, že kapela sa nedrží svojich zásad, ktoré propaguje v piesňach - je to často spájané s Petrovim "zlyhaním". Čo by ste chceli k tomuto povedať?*

David: Vis tohle je těžký, svých zásad se snažíme držet jak jen to jde. Ale v současném stavu nelze být úplně 100%, a každý má tuhle hranici posunutou jinde. A o tom je přece lidská rozličnost. Co se týče Petra, myslím, že lidé kteří tvrdí že selhal a že proto lze, nebo káže vd a pije víno, nevědí co se skutečně stalo a vidí jen jeden úhel pohledu. Petr se před lety ne vlastní vinou dostal do velmi špatné a složitě životní situace, a bohužel se nezachoval nejlip k okolí i k lidem z V.A.P. Co je ale taky nutný rict, že se z toho co se stalo poučil, to co udělal se po letech, když už to slo snažil s lidmi kterých se to týkalo napravit a dnes je už někde úplně jinde. Já osobně jsem tomu tenkrát dal druhou šanci, protože vim co se tehda stalo ale protože vim i jak se k tomu pak Petr potom postavil. Bohužel ani nelze to k čemu doslo zde rozvést do úplných podrobností, je to opravdu hodně

slozity a svym zpusobem by to mohlo ohrozit Petrovu bezpecnost, osobne k tomu dnes pristupuji tak, ze je to proste 12 let co se to stalo a je to uz davno pryč.

Petr: Jo selhal sem jako člověk, je to jedna z nejhorších kapitol mého života. Chápu, že nikdy se nemůžu zcela očistit. Je to můj cejch, který si nesu a sem s tím smířený. Pokud mě chce někdo soudit - prosím. Máš pravdu, že nedokážeme naplňovat všechny ideály, které se snažíme propagovat. Ani já ani nikdo z lidí kolem mě. To ovšem neznamená, že necítíme nezbytnost to dělat. Nikomu nic nekážeme, mluvíme o věcech, které si myslíme, že jsou natolik zásadní a je potřeba je propagovat. Bojovat za spravedlivou společnost přeci můžeš i když víš o svých negativních vlastnostech. Závídím těm, kteří jsou natolik čistí, že dokáží naplňovat plně svoje ideály. Naše slova bych spíše nazval prosbou k zamyšlení, než kázáním.

*5. Medzi vašimi nahrávkami, ktoré sú na vašej stránke, sú aj nahrávky z koncertu zo squatu, dokonca niektorý z vás bývali na squate. Aké boli a sú vaše názory na squatting? Zmenili ste ich dáko postupom času?*

David: Ja sam jsem bydlel asi rok ve squatte Pplk. Sochora. Z určitého hlediska squatting podporuji i dnes. Je to otázka na dlouhé povídání. Domy by zde mely být pro lidi. Na druhou stranu squatting myslím nic nevyřeší pokud se třeba squatterů nechtejí dohodnout s majitelem obsazeného domu apod. U nás v ČR ale funguje squatting na zcela jiné bázi než například v Holandsku nebo jinde ve světě. Bohužel poslední pražský squat Milada byl vyklizen. Padla i legendární Ladronka. Oba tyto squatty jsou pro mě téměř symbolické, tak nějak si myslím, že by squat měl fungovat. Myslenka kulturních center je mi velice blízká.

Petr: Já opravdový squatting podporuji. Ne noclehárnu v rozpadlém domě, pro skupinky adolescentů, kteří nechtějí skládat účty rodičům proč nejsou v deset doma. U opravdového squattingu si na rozdíl od Davida myslím, že někdy není potřeba se dohadovat s majiteli. Handlovat se šmelináři a vylepšovat v očích veřejnosti jejich obraz.

Pokud je dům dlouhodobě neobydlený – jdi, obsaď, žij. Jiná otázka je, že je to málokdy dlouhodobé řešení.

*6. Vaša kapela hlása okrem iného aj pacifizmus, aký je teda váš pohľad na militantných antifasistov?*

David: Hlasáme pacifismus, ale kdyby na to přišlo patrně nelze jinak než se zlu bránit. Otázka je, do kdy je vlastně obrana obranou a kdy se přejde v útok. Ja osobně si myslím, že militantní antifasismus problém neonacizmu nevyřeší. Ten může vyřešit v dlouhodobějším meritu jen úprava zákona a osveta, nikoli násilný boj. Bohužel neonacisté zde jsou a asi i budou a bránit se jim musíme. Antifa se ale snaží i o osvetu a monitoring, takže jisté formy boje které schvalují vykazují.

Petr: Už z našeho názvu je patrný náš postoj k militantním formám boje proti čemukoliv. Ovšem pokud je ohrožen konkrétní život v konkrétní chvíli, nemůžeš povýšit své ideály nad zdraví, nebo dokonce život někoho druhého. O svém životě právo rozhodovat máš, ale nikdo ti nedal právo rozhodovat o druhých a za druhé. Je to na dlouhý rozbor a nedá se to jednoduše napsat v pár větách. Věřím ve změnu v lidech. V etickou evoluci to je jedna ze základních myšlenek anarchopacifismu.

*7. Ako mi David spomínal, začínate tvoriť aj dáke nové veci, plánujete aj vydat CD?*

David: Uvidíme jak se bude vše vyvíjet, zatím jsme začali aktivně zkoušet a planujeme koncerty. Možná časem naše skladby nahrajeme ve studiu a vydáme, nebo zverejníme na našich stránkách. Všechno je ale otázkou času.

Petr: Jo, jo. To ukáže čas.

*8. Na záver by som sa chcel spýtať, či chcete odkázať niečo čitateľom?*

Odpovím jedním z našich textů: Křič o rovnosti a o svobodě lidu, boj za pravdu vždy na paměti měj! Hodně síly a taky nadhled nejen v životě, ale i v nenásilném boji za lepší svět. ;o)